

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιών.

Αἰτήσεις ἀπευθύνεσι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δρχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φρχ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Η ΕΚΘΡΟΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΟΦΡΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ,

Ἄξιός θ' αὐμασμοῦ καὶ συγχαρητηρίων εἶνε ὁ Βασι-
λεὺς τῆς Ἰταλίας. Δὲν τὸν γνωρίζομεν βεβαίως πρωτω-
πικῶς καὶ ὡς ἀληθεῖς Κοινωνιστὰς ἐπιθυμοῦμεν τὴν
πρώτην τοῦ θρόνου του διότι πεποιθήμεν ὅτι ἡ πρώτη
τῶν θρόνων καὶ ἡ καταδάφησις τῶν ἀνακτόρων θὰ φέ-
ρῃ εἰρήνην καὶ πρόδον εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐ-
πομένως τοιοῦτων πεποιθήσεων ὄντες δὲν εἶναι δυνατόν
βεβαίως νὰ νομίσῃ τις ὅτι ἡ αἰτία ἥτις μᾶς ὠθεῖ πρὸς
τὴν ἐπαινον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ εἶναι ἄλλη ἀπὸ
τὴν δικαίαν κρίσιν τὴν πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἐκφέρῃ
ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν ὁμοίων του ἀνεξαρτήτως τῆς κοι-
νωνικῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν οὗτοι καὶ ἀνεξαρτήτως
τῶν ἀρχῶν εἰς ἃς ἀνήκει ὁ κρίνων ἢ ὁ κρίνόμενος.

100.000 φράγκα ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὅστις
παραδόξως ἔχει καρδίαν ἐν ᾧ συνήθως οἱ Βασιλεῖς μό-
νον κοιλιὰν καὶ μάχαιραν ἔχουσιν, ἐδώρησεν εἰς τοὺς
δυστυχεῖς κατοίκους τῆς σεισμοπαθοῦς Καλαυρίας. Καὶ
πρὸς δὲ μολοντί διέτρεχε κίνδυνον μετέβη ὁ ἴδιος εἰς
τὰ μέρη τῆς καταστροφῆς καὶ προσήλθεν εἰς ἕνα ἐκα-
στον ἐκ τῶν σεισμοπαθῶν παρηγορῶν καὶ ἐνισχύων ἐ-
καίνους τοὺς ὁποίους ὁ θυμὸς τοῦ ἀναισθήτου Πλανή-
του μας ἔρριψε εἰς τὴν γυμνίαν καὶ τὴν πείναν.

Εἶπε ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ! τὴν ἐπαύριον τοῦ
θρόνου τοῦ πατρός σου σκεφθεῖς ὅτι, ἡ αἰτία ἥτις κυ-
ρίως ὠδήγησεν τὴν μάχαιραν τοῦ Μπρέση εἰς τὰ στέρ-
να Του καὶ κατανοήσας μὲ διάνοιαν σοφοῦ ἀνθρώπου
καὶ οὐχὶ μὲ διάνοιαν κούφου καὶ ἀλαζόνο ἡγεμόνος ὅτι
ἡ αἰτία αὕτη ἦτο ἀναγκαία συνέπεια τῆς πενίας καὶ
ἀμαθείας, αἵτινες κατὰ τὸν θεῖον Βίκτωρα Οὐγκώ, εἶ-

ναι αἱ δύο μητέρες τοῦ ἐγκλήματος, ἀντὶ νὰ ὀργισθῇς
καὶ νὰ μιμήτης ἀνοίγῃς τὸ ἰδιαίτερόν σου ταμεῖον, καὶ
δεικνύων τοῦτο εἰς τὸν πενόμενον λαὸν φωνεῖς « Λάβε-
τε ἐν μέρος τοῦ πλούτου τούτου, θὰ ἀρκεσθῶ εἰς ὀλι-
γώτερα περιστέλλον τὰς ἀδίκους δαπάνας καὶ περιο-
ρίζων τὴν λαοκτόνον βασιλικὴν πολυτέλειαν καὶ ἀπαρ-
νούμενος τὴν καταστροφικὴν τῶν ἐστεμμένων ματαιο-
δοξίαν διὰ τῆς ὁποίας ἀπείροι χρυσοστολισμένοι δίφροι
φέρουσιν ἐντὸς τῶν μὲν ἕνα παράφρονα Βασιλέα ὅπι-
σθέν των δὲ σύρουσιν, βία, ἑκατομμύρια ἐργατῶν γυ-
μνῶν καὶ πεινῶντων ».

Μετ' ὀλίγον δὲ σκεφθεῖς ὅτι δὲν ἔρκει τοῦτο ἵνα
σώτης τό τε σῶμα σου καὶ τὸν ἀνθρωπισμόν σου ἐκ τοῦ
θανάτου, παραιτεῖσαι μεγάλου μέρους τοῦ μισθοῦ σου,
περιορίζεις τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἵππων σου καὶ τὰς
ποικιλίας καὶ πολλαπλὰς βασιλικὰς δαπάνας ἐλαττώ-
νεις καὶ ἀπλοποιεῖς, καὶ ἐξακολουθῶν ὡς ὀρθοφρονῶν
ἄνθρωπος, λησμονεῖς τὰς κακίας τῆς βασιλικῆς ἀνατρο-
φῆς ἵνα ἐπαρμόγῃς διὰ παντός τρόπου καὶ δι' ὅλων τῶν
μέσων ἐν μέρος τοῦλάχιστον ἐξ ὧν ἐπιτάσσει ἡ Δι-
καιοσύνη καὶ ὁ Ἀνθρωπισμός.

Ἰδοὺ δὲ σήμερον οἱ σεισμοὶ τῆς Καλαυρίας σοὶ πα-
ρουσίασαν νέαν εὐκαιρίαν ὅπως, θυσιάζων 100,000 φράγ-
κων, προσθέσῃς μίαν εἰσέτι λαμπρὰν σελίδα ἥτις θὰ ἐ-
ξουδετερώσῃ μίαν μελανὴν τοιαύτην ἐκ τῆς Κακούργου
ἱστορίας τῶν Βασιλέων!

Εἴσαι εὐτυχής, ὦ Ἐμμανουήλ, διότι ἐγκαίρως κα-
τεννόησας ὅτι τὰ στέμματα καὶ οἱ θρόνοι οὐδόλως ὠφε-
λοῦσιν διὰ τὴν ἀθανάσιαν καὶ τὴν ἀληθεῖ δόξαν, διότι
ἀμρότερα ταῦτα εἶναι ἀνόητοι καὶ κακοποιοὶ τίτλοι ἐκ-
πηγάσαντες ἀπὸ τὴν μωρίαν καὶ τὸν ἐγωισμόν μὲ τὰ
ὅποια ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη καὶ ἅτινα ὅσημέραι ὁ ἐκπο-
λιτισμὸς καὶ ἡ μόρφωσις κρημνίζουσιν ὡς ἐπιβλαβῆ, ἵνα
ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τῶν οἰκοδομήσῃ τὰ Μέγαρά τῆς
ΙΣΟΤΗΤΟΣ τῶν ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ καὶ τῆς ΙΣΟΤΗ-
ΤΟΣ τῶν ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 55. 44.0014. YL 0026

Ἡ γραφίς μου καίτοι εἶναι θαμμένη μέχρι τῆς ὁ-
σφύς της ἐντὸς τῆς Ἰδέας τῆς ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙ-
ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ἐντούτοις Σοὶ ἀποδίδω τὸ δίκαιον
εὐγε !

Λυποῦμαι δὲ ἀναγκαζόμενος νὰ ἐπαινέσω ἄνθρωπον
φέροντα τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως ὅπως ἐπίσης λυποῦ-
μαι μὴ δυνάμενος νὰ ἴδω ἀμέσως σήμερον τὴν *μηχα-*
νὴν τοῦ Γκιλοτίνου ἀποκόττουςαν τὰς κεφαλὰς ἀν' ὅχι
ὅλων τῶν Βασιλέων τοῦλάχιστον ἐκείνων ὅτινες ἀτω-
τεύουσι τὸν δημόσιον πλοῦτον συνοργιάζοντες μετὰ τῶν
ἀποπτισμάτων τῆς Κοινωνίας, μὴ ἔχοντες οὐδεμίαν
συναίσθησιν οὐδενὸς καθήκοντος καὶ παντελῶς διεπόμε-
νοι ἀπὸ τὸ ἐνστικτὸν τῆς φιλοζωίας καὶ ἀπὸ τὰ ἐλατ-
τώματα τῆς φιλοχρηματίας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, κηρύσσον-
τες ὅτι εἶναι ἀνεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἀρετῆς, τῆς ἰσότητος
καὶ τῆς προόδου, καὶ ὅτι μόνον εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐνώπιον
τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀτυνειδησίας, τοῦ δόλου καὶ τῆς
ἀπάτης.

ὦ Βασιλεῖς Βασιλεῖς ! ἐγγύζει τὸ τέλος τῆς φρι-
κώδους γενεᾶς σας ! ἔρχεται πλησίον, εἶναι σχεδὸν πρὸς
τῶν ποδῶν σας τὸ φοβερὸν καὶ σκοτεινὸν βάραθρον ἐντὸς
τοῦ ὁποίου θὰ κατακρημνισθῆτε ἐάν ἐγκαίρως δὲν ὁπι-
σθωδρομήητε.

Εἶναι πλησίον πολὺ πλησίον εἰς τοὺς τραχήλους
σας ἡ κόφισ τῆς μαχαίρας τῆς Λαιμητόμου ! τὴν ἐ-
τρόχισεν ὁ χρόνος καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ τὴν ὠθεῖ ὁ
Λαὸς !

Θέλετε νὰ ἐμποδίσητε τὸ πράσινον αἷμα σας νὰ
βάψῃ τὰ μανδύλια τῶν χαμινίων ;

Θέλετε νὰ μὴ δώσῃ τὴν τελευταίαν ὠθησιν ἡ χεὶρ
τοῦ ἐργάτου ; Θέλετε τέλος πάντων νὰ μείνῃ κεκολλη-
μένη ἐπὶ τοῦ ὤμου σας ἡ κακὴ κεφαλὴ σας ; θυσιά-
σετε τὰς κάταστρεπτικὰς συνηθείας σας, ἐργασθῆτε ἐφ'
ὅσον σᾶς ἐπιτρέπουν τὰ ἀθηνῆ σώματά σας, μετα-
χειρισθῆτε τὴν ἀδικὸν πλοῦτον σας πρὸς περίθαλψιν ἡ-
θικὴν καὶ ὕλικὴν τῶν Λαῶν, ἀκολουθήσετε τὸ παράδειγ-
μα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τότε, ἴσως τότε σώ-
σητε ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα σας, οὐχὶ ὅμως καὶ τοὺς θρό-
νους καὶ τὰ στέμματα σας ἅτινα κατεδικάσθησαν ἤδη
εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν ἐξαράνησιν !

Πράξετε ταχέως ὅτι δεῖ διότι ἐάν τὸ παράδειγμα
τοῦ Ἐμμανουὴλ δὲν διδάσκει σᾶς, ἐστὲ ὅμως βέβαιοι
ὅτι διδάσκει τοὺς Λαοὺς ὅτινες συγκρίνουσι τὸν ἑνα ἡ-
γεμόνα πρὸς τὸν ἄλλον καὶ βλέπουσι ὅτι, ἐν ᾧ ἀμφότε-
ροι εἶναι τιτλοφόροι καὶ ἀνεύθυνοι, ἐν τούτοις ὁ μὲν ἐν-
νοεῖ καὶ πράττει τὸ καθήκον τοῦ δίδων δωρεὰς, ἐλαττώ-
νων τὸν βασιλικὸν του μισθὸν, περιορίζων τὰ ταξείδια
του, διοργανόνων ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ
τῶν πασχόντων καὶ ἀδυνάτων κτλ. κτλ. ὁ δὲ ἄλλος
ταύναντιόν μὴ ἐννοῶν τὸ ἑαυτοῦ καθήκον σπαταλᾷ ἀ-
σθόνως εἰς ἀσκοπα ταξείδια, εἰς ἡδονὰς, εἰς σκανδαλώ-
δεις διασκεδάσεις, πρὸς δὲ ἐναποταμιεύει συνεχῶς καὶ
ἀπαύστως ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων γινόμενος μέ-

τοχος σιδηροδρόμων, τραπεζίτης καὶ χρηματιστῆς καὶ
μειπαράτης καὶ σύντροφος καὶ συνδεδυμένων Κυριῶν ἁ-
νευ ἐπαυρίμου ! κλπ.

Ναὶ βλέπει καὶ ἐννοεῖ καὶ συγκρίνει ὁ Λαὸς καὶ
συμπεραίνει ὅτι πρέπει καὶ θὰ γίνῃ **Ἡ ΕΚΘΡΟΝΗΣΙΣ**
ΚΑΙ Ὁ ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΟΦΡΟΝΩΝ ΒΑ-
ΣΙΛΕΩΝ ! ! ! ! !

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ.

Ὁ κ. Δήμαρχος Κρανίων δι' ἡμιφύλλου ὅπερ ἐδημοσί-
ευσεν κατὰ τὴν 22 Ἰουλίου ε. ε. κατηγορεῖ τοὺς Βουλευτάς
Κρανίας ὅτι ἐκ συστήματος πολεμοῦντες ὅτι καλὸν πρόκει-
ται νὰ γίνῃ εἰς τὴν πόλιν μας, καθίστανται ὑπεύθυνοι αὐ-
τοὶ ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας Ἀργοστολίου καὶ διὰ τὴν κακὴν
κατάστασιν τῶν ὁδῶν καὶ διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν Ὑπο-
νόμων καὶ διὰ τὴν θορύβητα τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας
καθ' ἧς ὁ μὲν Δήμαρχος ἐπιβάλλει πρόστιμα οἱ δὲ Βουλευ-
ται ἀκυρώνουν αὐτὰ κτλ.

Οἱ Βουλευταὶ Κρανίας τάνκυντ' αὐτοὺς ἀνκίρουν
διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου ε. ε. κυκλοφορήσαντος ἡμιφύλλου
ταῦτα καὶ μάλιστα καταγγέλεται ὁ κ. Δήμαρχος ὡς ὁ μόν-
ος ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐν τῷ ἡμιφύλλῳ του γράφει καὶ πρὸς
δὲ διὰ σπατάλην τοῦ δημοτικοῦ χρήματος καὶ παράλειψιν
τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, καὶ διὰ δωρεὰς πρὸς τὴν ἡλεκτρι-
κὴν ἑταιρείαν ἀδικαιολογήτους καὶ ἐπιζημιῶν κτλ.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀλληλογορνοθοκοπουμένων δημοσι-
ευμάτων κ. κ. Δημάρχου καὶ Βουλευτῶν ἐν μόνον δύνα-
ται νὰ συμπεράνῃ τις ἀκλονάστως ὅτι ὁ Λαὸς ἀδικεῖται,
ὅτι οἱ δημόται συνεισφέρουσι ἵνα ἔχωσιν ὁδοὺς, καθιέρω-
τα, φῶς κτλ. καὶ ὅτι ἐνεκεν τῆς κομματικῆς διαπάλης ἐκ-
σποῦν εἰς μὲν τὰ μάτια τοὺς ἡ σκῆνη, εἰς δὲ τοὺς πνεύμο-
νας τὸ μικροβίον, εἰς δὲ τοὺς πόδας ὁ βάρβαρος καὶ ἡ λάσπη.

Τίς πταίει ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων ;

Ἡμεῖς καταγγέλομεν ἀμφοτέρους.

Ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἔπρεπε ἀφοῦ ἐγνώριζε ὅτι ὁ Νόμος
ὁρίζει διὰ μειοδοσίας τὴν κατασκευὴν καὶ διόρθωσιν καὶ ὁ-
δῶν καὶ ὑπονόμων κτλ. νὰ ζητῇ παρὰ τὸν Νόμον νὰ ἐπι-
βάλλῃ τὰς ἰδίας του θελήσεις, διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅπερ
παρὰδεχόμεθα, ὅτι εἰς τοῦτο πρόβη ἐκ πείρας, ἔπρεπε νὰ
ἔχῃ ὑπ' ὄψει, καὶ βεβαίως τὸ εἶχε, ὅτι θὰ τοῦ ἀπέροπτον
τοιούτων τι ψήφισμα ὡς παράνομον ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἔπρα-
ξε δὲ καλῶς ἡ Νομαρχία ἐφαρμόσασα τὸν Νόμον, διότι ἂν
καθιερωθῇ τὰ ψήφισματα τῶν Δημοτ. Συμβουλίων νὰ ἀν-
τρέπωσιν τοὺς Νόμους ἢ διατάξεις τῶν Νόμων, τότε ἴσως
εὐρεθῶμεν εἰς πολλὴν χειροτέραν κατάστασιν τῆς εἰς ἣν σή-
μερον εὐρισκόμεθα, διὰ λόγους εὐκόλως ἐννοουμένους.

Πρὸς δὲ ὡς καταδεικνύεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δημοσι-
ευμάτων ὡς πρὸς τὴν λιθόστρωτον, εἶνε μὲν ἄξιος κατηγορί-
ας ὁ κ. Νομαρχίας βραδύνει ἐπὶ 2 1)2 μῆνας ἵνα ἐπικυρώσῃ
τὸ ψήφισμα, ὡς εἶνε ἐπίσης ἄξιος γρονθοκοπημάτων οἱ Βου-
λευταὶ ἐάν οὗτοι ἐπέβηλλον εἰς τὸν Νομαρχὴν τὴν βραδύτη-
τα τούτων, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ὑπεύθυνος
διότι μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν κάμνει ἐπικνώλητην δημοπρασίαν
δι' ἄλλους λόγους ὡς λέγει, ἐπομένως ἢ διότι δὲν ἐσκέφθη
ἐγκαίρως ὅτι ἔδει ἢ διότι κακῶς ἐσκέφθη μὴ προνοῶν ὅτι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗΝ

μία διάνοια ενός Ἀρχοντος ὀφείλει νὰ προνοῇ, εἶναι καὶ αὐτός εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τῶν ἄλλων ὑπευθύνων ὡς πρὸς τοῦτο.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσι :

Ὡς πρὸς ἐκεῖνα ὅπως δι' καταγγέλεται ὀρισμένως ἂ ὀφείλει νὰ δώσῃ εὐθύναι καὶ μάλιστα ν' ἀποζημιώσῃ τὴν δῆμον ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου τοῦ ταμείου, ἐὰν εἰσὶν ἀληθῆ.

Π. Χ. καταγγέλεται ὅτι ἐδάπανησε 3,000 δραχ. διὰ τὰ πάγκο εἰς θέσιν Λικαρδοπουλάτα καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐνοικίασε διὰ βοσκὴν ὑπὲρ μὰ τὴν ἀλήθεια εἶνε μία παραφροσύνη καὶ μία ἀδικία, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πληρώσῃ οὐχὶ μὲ δημοσιεύματα ἀλλὰ μὲ χρονονομίσματα.

Ἐπειτα καταγγέλεται ὅτι ἐδώρησε 20,000 δραχμ. εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐταιρείαν δεχθεὶς ὡς ἀντάλλαγμα μερικὸς λαμπτήρας. Κατὰ τὴν γνώμην μας ἵνα ἐπιβληθῶσιν τόσον μεγάλα καὶ συνεχῆ πρόστιμα εἰς τὴν ἐταιρείαν τοῦτο σημαίνει ὅτι αὕτη παρέβη τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου, οὕτως ὥστε καταλλήλως ἐνεργοῦσα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἠδύνατο νὰ τὴν κηρύξῃ ἐκπτώτων καὶ ἐπομένως προκεκμένου ἡ ΚΛΕΠΤΡΑ αὐτὴ ΕΤΑΙΡΕΙΑ νὰ χάσῃ τὰ πολλὰ θὰ ἐπρότιμα νὰ πληρώσῃ καὶ τὰ πρόστιμα καὶ τοὺς λαμπτήρας νὰ ἐγκταστήσῃ. Ἐπομένως αἱ δωρηθῆναι 20,000 δραχμῶν κακῶς ἐδωρήθησαν καὶ ὀφείλει ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ ἀδικημα τοῦτο καταβάλλων ἐξ ἰδίων ταῦτας.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὸν κ. Δήμαρχον, ὡς πρὸς δὲ τοὺς κ. κ. Βουλευτάς τοὺς ἐρωτῶμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσουν.

Διατὶ ἐνῷ βεβήκως ἦτο ἐν γνώσει των ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἐκράτησε, ἐπὶ 2 1/2 μῆνας τὴν ἐγκρίσιν τῆς λίσαν ἐπειγούσης διορθώσεως τῆς Λιθοστρώτου ὁδοῦ, ἡ ἀφεντὶὰ τοὺς ἑκάμην τοὺς κυτοὺς καὶ ἀφισαν τὸν μὲν κ. Νομάρχην νὰ ἦνε βουτιγμένος μέσα στὴν παράλειψιν τοῦ καθήκοντός του, τὴν δὲ πόλιν μέσα εἰς τὴν λάσπην καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν; καὶ διατὶ νομίζετε ὑπεύθυνον μὲν τὸν Δήμαρχον διότι ἔχων χρόνον 50 ἡμερῶν πρὸς διόρθωσιν ἀμελεῖ, καὶ ὅχι τὸν Νομάρχην ὅστις εἶχε 75 ἡμέρας εἰς τὰ ντουλάπια τοῦ «κακοῦ τοῦ τοῦ καιροῦ» τὰ ψηφίσματα τῶν μεγάλων Συμβούλων οἱ ὅποιοι, ἐν παρόδῳ λεχθήτω, εἶνε οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι; (δ.ὅτι ὡς φαίνεται καὶ στὰ κ ο υ τ ο υ ρ ο ὕ ψ η φ ῖ ο υ ν ὅτι τοὺς πεῖ ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Βουλευτὴς καὶ μὲ μεγάλη μακροθυμίαν ἀνέχονται τὰς ὀρέξεις τοῦ κ. Νομάρχου).

Καὶ ἐπὶ τέλους διατὶ, ἀφοῦ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ἐ τ σ α κ ὠ σ ε τ ε τὸ Δ ῆ μ α ρ χ ο ῦ ἐ π' α ὕ τ ο φ ὶ ρ ω ἐπιβουλευόμενον τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν διὰ τῆς οἰκονομίας παρὰ τὸ σχέδιον τῆς Πύλεως ἐπὶ ἐδάφους προωρισμένου δι' ἀνάγκην τοῦ Δήμου, καὶ πρὸς δὲ ἐξαπατῶντα τὸ Δημόσιον διὰ τῆς προουσιάζσεως εἰκονικῶν ἐγγράφων πρὸς ἴδιον ὠφελος, διατὶ λέγομεν δὲν προσέβητε παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπουργείῳ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν κακῶς ὀχόντων καὶ τιμωρίαν τοῦ ἐ ν ὄ χ ο υ; ἢ ἐὰν προσέβητε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς παρέλλειψε τὸ αὐτοῦ καθήκον καὶ περιεφρόνησε τὴν ἐδικήν Σας δικαίαν αἴτησιν, διατὶ καταδέχεσθε νὰ εἰσθε εἰσέτι Βουλευτάς;

Βαλὺναι λατὸν ὅλους αἱ «εὐθύναι».

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ Ἀργοστολίου ἐνώπιον ὑπερχιλίων ἀνθρώπων πάσης τάξεως ὁ κ. Βάρφης ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος ὁμιλήσεν ὑπὲρ τῶν πασχόντων καὶ γυμνῶν Μακεδόνων συγκινήσας καὶ ἐνθουσιάζσας ὅλον τὸ παρευρισκόμενον πλῆθος ὅπερ ἐντέλει ἐξέσπασε εἰς ἀκρατήτους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς ἀτελεύτητα χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ ἐνθουσιώδους Ἠπειρώτου.

Μετὰ τὴν διάλεξιν ἐξελέγει τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Τραυλοῦ ἀδελφοῦ τοῦ τέως Βουλευτοῦ, Σ. Πεταλᾶ μηχανικοῦ, Λοῦκα Νιφοράτου ἱατροῦ καὶ Εὐαγγελينوῦ Ἀντωνάτου ἐλληνοδιδασκάλου μὲ τὴν ἐντολὴν ἵνα μεταβῶσι παρὰ τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἐπισκόπῳ Δαμασκηνῷ καὶ τοῖς κ. κ. Πλάτωνι Βέργια μεγαλεμπόρῳ, Ν. Βαλσαμάκῃ δικηγόρῳ, Σ. Κοσμετάτῳ δημάρχῳ, Γ. Χοῖδᾷ γυμνασιάρχῳ καὶ Ἰ. Μαυρογένῃ λιμενάρχῳ καὶ τοὺς παρακαλέσωσι ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαοῦ, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἀναλάβωσι τὴν διοργάνωσιν πολιτικοῦ Μνημοσύνου, τῶν ὑπὲρ τῶν τυραννουμένων, πεσόντων καὶ πρὸ πάντων ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας πανκεφαλληνιακοῦ ἐλάνου ὑπὲρ τῶν γυμνῶν καὶ πεινῶντων. Τῷ δὲ ἐκτελέσασα ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ τὴν ἐντολὴν ἣν ἀνέλαβε μετέβη παρὰ τοῖς ἀνωτέρω Κοις οἵτινες εὐχαρίστως ἐδέχθησαν νὰ συνεργασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ ὅςτις τιμὰ μὲν τὴν Κεφαλληνίαν ἐνισχύει δὲ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα ἐνὸς Λαοῦ ἀναξίως πιεζομένου καὶ πάσχοντος.

Ἡ Ἀνάστασις βεβαίᾳ ἤδη οὔσα περὶ τοῦ αἰσίου ἀποτελέσματος τῆς συνεργασίας τοιούτων σοβαρῶν καὶ διακεκριμένων τῆς Κοινωνίας μας Προσώπων, ὡς καὶ περὶ τῆς συνδρομῆς ὅλων τῶν Κεφαλλήνων συγχάριται ὀλοφύχως καὶ τὸν Λαὸν διὰ τὴν προθυμίαν ἣν δεικνύει διὰ πάντα εὐγενῆ σκοπὸν ὡς καὶ τὰ εὐγενῆ μέλη τῆς ἀναλαβούσης ἐπιτροπῆς; καὶ εὐχεται ἵνα ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Διματῆρος (εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται καὶ ὁ κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος χιλιάδραχος ἔρανος διατεθείς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν) ὁ δρόμος ὃν θὰ διανύσωσιν, εὐρεθῇ καθαρὸς ἀπὸ ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁμιλία γενήσεται αὐριον Κυριακὴν ὥραν 8ην μ. μ.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΑΡΣΕΝΗ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἀξιολύτους καὶ ἀγαθὰς ψυχὰς
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

φθασεν εις τὸ Ἐργαστήριον μας μέρος τῶν χειμερινῶν ὑφασμάτων ὧν ἡ ποιότης καὶ οἱ χρωματισμοὶ εἶνε ἀνώτεροι τῆς κοινῆς βελούρας, αἱ δὲ τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ ὡς ἐλαττωμέναι κατὰ τὸ 20]30.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις βεβαίως τ' ἀνωτέρω.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ « Η ΜΕΛΙΣΣΑ »

ΓΕΩΡ. ΔΡΑΓΟΝΑ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῆς σακχαροπλαστικῆς, ῥοσόλια ἀρίστης ποιότητος καὶ κονιάκ ἐκλεκτὰ «Τοῦλ»· κατασκευάζονται δὲ παντὸς εἶδους γλυκὰ καὶ γλυκύσματα διὰ γάμους, βαπτίσια, ἐορτὰς κτλ. Τὸ τέλειον τῆς τέχνης καὶ αἱ λογικαὶ τιμαὶ πιστοποιοῦσιν οἱ πολυπληθεῖς πελάται μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἄλλως αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πολιτικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι δὲν εἶνε παραδεκταὶ ὡς ἀληθιναὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς. Μία θεωρία θρησκευτικῆ, πολιτικῆ, ἢ ἐπιστημονικῆ, ἢ ὅποια θεωρεῖται ἀληθινὴ εἰς τὸ δεῖν μέρος ἢ τὴν δεῖνα ἐποχὴν, θεωρεῖται ψευδὴς εἰς ἄλλο μέρος ἢ εἰς ἄλλην ἐποχὴν· ἐν ᾧ ὁ νόμος «καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμεῖν οἱ ἄνθρωποι ποιεῖτε αὐτοῖς καὶ ὑμεῖς ὁμοίως» παντοῦ ὅπου ἐγένετο γνωστὴ ἐθεωρήθη ὡς ἀλήθεια καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ θεωρῆται τοιαύτη εἰς ἐκείνους οἵτινες ἄπαξ τὴν ἔμαθον.

Ἡ κυριώτερά δὲ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ νόμου τούτου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἶνε ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικοί, πολιτικοὶ καὶ ἐπιστημονικοὶ νόμοι ὄχι μόνον δὲν φέρουσι τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν καθιστῶσιν αὐτοὺς εὐτυχεῖς, ἀλλὰ συνήθως αὐτοὶ οἱ νόμοι γεννῶσι τὴν μεγαλειτέραν ἐχθρότητα καὶ τὴν δυστυχίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾧ ὁ νόμος «καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμεῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς καὶ ὑμεῖς ὁμοίως» ἢ «ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποιήσης», μόνον ἐν γείνῃ παραδεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φέρῃ παρὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εὐμερίαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Τούτου ἕνεκεν αἱ συνέπειαι τοῦ νόμου τούτου εἶναι ἀπείρως εὐεργετικαὶ καὶ ποικίλαι, καθορίζουσι τὰς διαφορὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν, καὶ ἀντικαθιστῶσι παντοῦ τὴν διχνοίαν καὶ τὸν ἀνταγωνισμόν διὰ τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς πλάνης, αἱ ὅποια κρύπτουσι ἀπὸ αὐτοῦ τὸν νόμον τοῦτον καὶ νὰ τὸν ἀνεγνωρίσωσιν ὡς ὑποχρεωτικόν καὶ νὰ ἐφαρμόζωσιν αὐτὸν μὲ ὅλας τὰς συνεπείας του, διὰ νὰ φανῇ ἁμέσως κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἡ ἐπιστήμη ἐκείνη, ἥτις ἦτο μέχρι τοῦδε ἄγνωστος καὶ ἥτις βασιζομένη ἐπὶ τοῦ νόμου τούτου, θὰ κατὰργήσῃ ὅλας τὰς ἀφορμὰς τῶν συγκρούσεων τῶν ἀτόμων πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ἐὰν δὲ ἡ ἄγνωστος ἤδη ἐπιστήμη αὕτη, ἣτο θεμελιώ-

μένη ἐὰν εἶχε καλλιεργηθῇ καὶ ἐὰν ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νεανίαι τὴν ἐδιδάσκοντο, ὅπως διδάσκονται σήμερον ἐπιζημίους δεισιδαιμονίας καὶ ἐπιστήμας, συνήθως ἀνωφελεῖς ἢ μάλιστα ἐπιβλαβεῖς, τότε ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ μετεβάλλετο, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ οἱ δυσμενεῖς ὄροι ἐν μέσῳ τῶν ὑποίων ζῶσι σήμερον οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων.

Ε'.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀγίων γραφῶν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν νόμον τοῦ πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὸν νόμον : «καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμεῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

Εἰς τὸν νόμον ἐκείνον ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς ἐντολή : «Μὴ φονεύσης» ἢ ὅποια εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε τὴν αὐτὴν σημασίαν καὶ ἦτο ἐπίσης καρποφόρος, ὅσον ἡ μεταγενεστέρᾳ αὕτῃ ἐντολή, «πράττε εἰς τοὺς ἄλλους, ὅ,τι θέλεις νὰ πράξῃς καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς σέ». Ἀλλὰ συνέβη μὲ τὴν πρώτην ὅ,τι καὶ μὲ τὴν τελευταίαν. Δὲν ἀπερρίφθη δηλαδὴ φανερὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθὼς ἡ μεταγενεστέρᾳ ἐντολὴ ἐτάφη ὑπὸ ἄλλους κανόνες καὶ ἐντολὰς οἱ ὅποιοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι εἶχον τὴν αὐτὴν ἢ καὶ μεγαλειτέραν μάλιστα σημασίαν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅστις ἐπέβαλλε τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν ὁ νόμος οὗτος ἦτο ὁ μόνος, ἢ ἐὰν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶχεν ἀνταγράψῃ εἰς τὰς πλάνας, εἰμὴ τὰς δύο ταύτας λέξεις : «Μὴ φονεύσης», οἱ ἄνθρωποι θ' ἀνεγνωρίζον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσωσιν τὸν νόμον τοῦτον, χωρὶς νὰ τὸν ἀντικαταστήσωσιν ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου. Ἐὰν δὲ οἱ ἄνθρωποι ἀνεγνωρίζον μόνον τὸν νόμον τοῦτον, ὡς τὸν κύριον καὶ μοναδικὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐὰν τὸν ἐφήρμοζον αὐστηρῶς, τοῦλάχιστον τοσοῦτον αὐστηρῶς, ὅσον τινὲς σήμερον τηρῶσι τὸ Σάββατον, σέβοντι τὰς εἰκόνας, τὴν μετὰληψιν, τὴν νηστείαν τοῦ χοιρείου κρέατος κτλ. θὰ μετεμορφώτο ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ, οἱ πόλεμοι δὲν θὰ ἦσαν πλέον δυνατοὶ, οὔτε ἡ δουλεία, οὔτε ἡ ἀφάρσεις τῆς γῆς ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς ἐκ μέρους τῶν πλουσίων, οὔτε τὰ μονοπώλιον τῶν προϊόντων τῶν πολλῶν, διότι πάντα ταῦτα γίνονται μὲ τὴν πιθανότητα ἢ τὴν ἀπειλήν τοῦ φόνου.

Αὐτὰ θὰ συνέβαινον ἐὰν ὁ νόμος «μὴ φονεύσης» ἀνεγνωρίζετο, ὡς ὁ μόνος νόμος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὅταν μαζὶ μὲ τὸν νόμον τοῦτον ἀνεγνωρίσθῃ ὡς ἰσότητις ἡ ἐντολὴ τῆς ἀρχίας τοῦ Σαββάτου, ἐκείνη δι' ἧς ἀπηγορεύετο νὰ προσφέρῃ τις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ αἱ λοιπαὶ, τότε ἀνεφάνισαν φυσικῶς καὶ αἱ ἐντολαὶ τῶν ἱερῶν, αἱ ὅποια ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρονται καὶ οὕτω ὁ μόνος καὶ μεγαλειτέρος νόμος τοῦ Θεοῦ, «μὴ φονεύσης», ὅστις ἠδύνατο νὰ μεταβάλλῃ ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, κατεπλήθη ὑπὸ τῶν ἄλλων καὶ ἔχι μέγαν δὲν ἐθεωρεῖτο πλέον ὡς ὑποχρεωτικὸς, ἀλλ' ἐφεύρον καὶ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ τις ὅλος ἀντιθέτως πρὸς τὸν νόμον αὐτόν, εἰς τρόπον ὥστε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ὁ νόμος οὗτος δὲν ἠδυνάθη νὰ λάβῃ τὴν ἀξίαν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ